

Bruxelles, den 26. september 2022
(OR. en)

12666/22

**Interinstitutionel sag:
2010/0095(COD)**

**MI 677
COMPET 725
DIGIT 169
TELECOM 379
BETREG 10**

FØLGESKRIVELSE

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	23. september 2022
til:	Generalsekretariatet for Rådet
Komm. dok. nr.:	COM(2022) 481 final
Vedr.:	RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET OG DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OM ANVENDELSEN AF DIREKTIVET OM GENNEMSIGTIGHED I DET INDRE MARKED FRA 2016 TIL 2020

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2022) 481 final.

Bilag: COM(2022) 481 final

Bruxelles, den 23.9.2022
COM(2022) 481 final

**RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET OG
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG**

**OM ANVENDELSEN AF DIREKTIVET OM GENNEMSIGTIGHED I DET INDRE
MARKED FRA 2016 TIL 2020**

{SWD(2022) 297 final}

Indhold

INDLEDNING	3
1. Udviklingen i perioden 2016-2020	4
1.1. <i>Forbedringer af notifikationsproceduren</i>	4
1.2. <i>Anvendelse af notifikationsproceduren i forbindelse med "bedre lovgivning" og gensidig anerkendelse</i>	5
2. Anvendelse af notifikationsproceduren	5
2.1 <i>Effektivitet: generel oversigt</i>	5
2.2 <i>Anvendelse af hasteproceduren</i>	12
2.3 <i>Notifikation af "skattemæssige eller finansielle foranstaltninger"</i>	13
2.4 <i>Opfølgning på Kommissionens reaktioner</i>	13
2.5 <i>Opfølgning på notifikationsproceduren</i>	13
2.6 <i>Strukturerede udvekslinger med medlemsstaterne, EØS-EFTA-landene, Schweiz og Tyrkiet</i>	14
2.7 <i>Gennemsigtighed</i>	15
3. Konklusion	16

RESUMÉ

Denne rapport er udarbejdet og forelagt i overensstemmelse med artikel 8 i direktiv (EU) 2015/1535¹ ("direktivet om gennemsigtighed i det indre marked"). I rapporten analyseres resultaterne af anvendelsen af en af hjørnestenene i det indre marked fra 2016 til 2020: den notifikationsprocedure, der er fastsat i direktivet om gennemsigtighed i det indre marked. I rapporten fremhæves notifikationsprocedurens vigtige bidrag til det indre markeds funktion og til gennemførelsen af retningslinjerne og værktøjskassen for bedre regulering² samt dens centrale rolle under covid-19-pandemien.

Notificering af Kommissionen om nationale tekniske forskrifter, inden de vedtages, er fortsat et vigtigt redskab til at imødegå fremkomsten af handelshindringer med det formål at forebygge dem. Det har også fortsat været en god kanal til at sikre samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne og mellem medlemsstaterne indbyrdes. Dette er særlig vigtigt under kritiske og uforudsete omstændigheder som f.eks. under covid-19-pandemien. Tekniske forskrifter anmeldes til Kommissionen, og den endelige tekst til de pågældende foranstaltninger oversættes til EU's 23 officielle sprog³.

Desuden kræver gennemførelsen af direktivet om gennemsigtighed i det indre marked, at Kommissionen følger op på og overvåger alle notifikationer, der giver anledning til bekymring vedrørende uoverensstemmelse med EU-retten. I denne forbindelse er Kommissionen særlig opmærksom på foranstaltninger, der har den største indvirkning på det indre marked⁴.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (EUT L 241 af 17.9.2015, s. 1).

² *Handlingsplan om "bedre og enklere lovgivningsmæssige rammer"*, KOM (2002) 278. Se også *Bedre regulering til gavn for vækst og beskæftigelse i Den Europæiske Union*, KOM (2005) 97, *Gennemførelse af Fællesskabets Lissabon-program: En strategi til forenkling af de lovgivningsmæssige rammer*, KOM (2005) 535, *En strategisk gennemgang af programmet for bedre lovgivning i Den Europæiske Union*, KOM(2006) 689, *Anden strategiske gennemgang af programmet for bedre lovgivning i Den Europæiske Union*, KOM (2008) 32, *Tredje strategiske gennemgang af programmet for bedre lovgivning i Den Europæiske Union*, KOM (2009) 15, *Smart regulering i Den Europæiske Union*, KOM (2010) 543, og *Bedre regulering: Levering af bedre resultater til fordel for en stærkere Union*, COM (2016) 615.

³ Der oversættes ikke til irsk.

⁴ https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/communication-enforcement-implementation-single-market-rules_da_0.pdf.

INDLEDNING

Som "en drivkraft for opbygningen af en stærkere og mere retfærdig EU-økonomi" er det indre marked en central del af Kommissionens seks prioriteter for 2019-2024⁵. Det indre marked har forbedret velstanden og mulighederne for virksomheder og borgere i Europa. Et velfungerende indre marked stimulerer konkurrence og handel, øger effektiviteten, højner kvaliteten og hjælper med at holde priserne nede for virksomheder og forbrugere⁶.

Som led i Kommissionens nye industristrategipakke⁷ fra marts 2020 blev der vedtaget en meddelelse om hindringer⁸ og en handlingsplan for håndhævelse af det indre marked⁹ for yderligere at forbedre konkurrenceevnen og lette integrationen af virksomheder af alle størrelser i EU og de globale værdikæder. Foranstaltning 10 i Kommissionens handlingsplan for håndhævelse af det indre marked henviser til direktivet om gennemsigtighed i det indre marked. "I overensstemmelse med den mere strategiske tilgang til Kommissionens håndhævelsesforanstaltninger vil den fremtidige gennemførelse af direktivet om gennemsigtighed i det indre marked bygge på fire forskellige akser:

- i) Medlemsstaterne skal meddele Kommissionen alle udkast til tekniske forskrifter for varer og informationssamfundets tjenester
- ii) Kommissionen vil følge op på alle notifikationer, der giver anledning til bekymring med hensyn til, om de er forenelige med EU-retten.
- iii) Kommissionen vil ved kalibrering af sin opfølgning være særligt opmærksom på foranstaltninger, der har den største indvirkning på det indre marked
- iv) Kommissionen vil føre tilsyn med lovgivning, som Kommissionen har reageret på i henhold til direktivet, og som kan give anledning til traktatbrudssøgsmål, hvis der ikke foretages passende tilpasninger".

Kommissionen har et klart fokus på forebyggelse og håndhævelse i forbindelse med de sager, der har den største indvirkning på det indre marked, det være sig økonomisk eller på anden måde.

Direktivet om gennemsigtighed i det indre marked har til formål at forhindre, at der opstår nye hindringer på det indre marked, ved at fokusere på gennemsigtighed, dialog, forebyggelse og bedre regulering. Medlemsstaterne kan deltage på lige fod med Kommissionen i denne procedure. Interessenterne har adgang til både de nationale tekniske forskrifter, der er under udarbejdelse, og til den endelige tekst til de notificerede foranstaltninger, som oversættes til EU's 23 officielle sprog. De erhvervsdrivende kan derfor foregribe eventuelle handelshindringer og undgå unødvendige og dyre administrative byrder, der påvirker deres virksomhed.

Notifikationsproceduren for nationale tekniske forskrifter i henhold til direktivet om gennemsigtighed i det indre marked giver Kommissionen og medlemsstaterne mulighed for inden udstedelsen at undersøge de tekniske forskrifter, som en medlemsstat har til hensigt at indføre for produkter (industri, landbrug og fiskeri) og informationssamfundstjenester (se bilag 1 til det arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, der ledsager denne rapport). Proceduren anvendes på en forenklet måde for lande i Den Europæiske Frihandelssammenslutning (EFTA), som er parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), Schweiz og Tyrkiet (se bilag 4).

⁵ https://ec.europa.eu/info/strategy/priorities-2019-2024/economy-works-people/internal-market_da.

⁶ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/da/fs_20_427.

⁷ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/da/ip_20_416.

⁸ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=COM%3A2020%3A0093%3AFIN>.

⁹ Se fodnote 4.

Direktivet om gennemsigtighed i det indre marked spiller også en central rolle i dialogmøderne om "landeviden" med medlemsstater og interessenter¹⁰. Sådanne møder er en del af strategien for det indre markeds bestræbelser på at sikre en kultur for overholdelse og intelligent håndhævelse¹¹. Kommissionen opfatter disse møder som en mulighed for at indgå i en dialog om at forbedre gennemførelsen af direktivet om gennemsigtighed i det indre marked. I den forbindelse sætter dialogen i henhold til direktivet kombineret med andre indikatorer Kommissionen i stand til bedre at identificere de problematiske sektorer og strukturelle problemer i medlemsstaterne.

Den foreliggende rapport, der er udarbejdet og forelagt i overensstemmelse med direktivet om gennemsigtighed i det indre marked, er et øjebliksbillede af dets anvendelse fra 2016 til 2020, både kvalitativt og kvantitativt set.

I 2020 spillede notifikationsproceduren i henhold til direktivet om gennemsigtighed i det indre marked en afgørende rolle i håndteringen af covid-19-pandemien og bidrog til en koordineret tilgang til sundhedskrisen i hele EU. Spredningen af virusset forårsagede forstyrrelser i de globale forsyningskæder. Under pandemien blev det indre markeds integritet og mere generelt bevarelsen af produktions- og distributionsværdikæder, der sikrer de nødvendige forsyninger til vores sundhedssystemer, bragt i fare. Direktivet skabte en ramme, der gjorde det muligt for medlemsstaterne at handle på en koordineret måde.

1. UDVIKLINGEN I PERIODEN 2016-2020

Med 3 553 notifikationer modtaget i den femårige periode 2016-2020 (se bilag 3.1) viste den dialog, der fandt sted inden for rammerne af direktivet om gennemsigtighed i det indre marked, at medlemsstaterne deltog aktivt ved at afgive 243 udførlige udtalelser og 475 bemærkninger (jf. bilag 3.6). Dette var ledsaget af hyppige reaktioner fra Kommissionen på de notificerede tekniske forskrifter, navnlig 212 udførlige udtalelser og 816 bemærkninger fra Kommissionen (se bilag 3.4). Det højeste antal reaktioner fra Kommissionen og EU-medlemsstaterne vedrørte landbrug, fiskeri og fødevarer samt byggevarer.

Indførelsen af nye IT-værktøjer i referenceperioden som beskrevet i punkterne nedenfor gjorde det lettere for virksomhederne at deltage i proceduren i direktivet om gennemsigtighed i det indre marked.

Praksis fra Den Europæiske Unions Domstol (EU-Domstolen) kastede lys over visse fortolkningsmæssige spørgsmål i direktivet om gennemsigtighed i det indre marked. Disse omfattede definitionen af tekniske forskrifter, klassificeringen af nye formidlingstjenester i nye sektorer i forbindelse med deløkonomiske modeller, retten til aktindsigt i forbindelse med proceduren i direktivet om gennemsigtighed i det indre marked og sanktionen for manglende notifikation¹².

1.1. Forbedringer af notifikationsproceduren

Et af formålene med direktivet om gennemsigtighed i det indre marked er på forhånd at informere erhvervsdrivende, herunder små og mellemstore virksomheder, om planlagte tekniske forskrifter, inden medlemsstaterne udsteder dem. Dette giver de erhvervsdrivende mulighed for at blive hørt og for tidligt at tilpasse deres aktiviteter til kommende tekniske

¹⁰ Dialogen om "landeviden" består af strukturerede møder med de nationale myndigheder, der er involveret i notifikationsproceduren i hver EU-medlemsstat og med nationale interessenter.

¹¹ Se afsnittet "Ensure a culture of compliance and smart enforcement to help deliver a true Single Market" under overskriften "The single market strategy", http://ec.europa.eu/growth/single-market/strategy_en.

¹² Se bilag 2 for yderligere oplysninger om EU-Domstolens praksis vedrørende direktivet om gennemsigtighed i det indre marked i perioden 2016-2020.

forskrifter¹³. Det store antal bidrag vedrørende notifikationer, der er indgivet af interessenter, viser, at denne ret til indsigt anvendes i vid udstrækning og hjælper Kommissionen og de nationale myndigheder med at opdage handelshindringer.

I en stadig større indsats for gennemsigtighed og effektivitet arbejdede Kommissionen i 2015 på at udvikle en ny funktion på webstedet for informationssystemet for tekniske forskrifter (TRIS)¹⁴. Denne funktion blev indført i 2016 og gør det muligt for enhver person at bruge TRIS-webstedet til at indgive bidrag vedrørende en notifikation i løbet af den status quo-periode, der er fastsat ved artikel 6 i direktivet om gennemsigtighed i det indre marked. Fra 2016-2020 modtog Kommissionen 1 618 bidrag via denne funktion (144 i 2016, 421 i 2017, 175 i 2018, 281 i 2019 og 597 i 2020).

1.2. Anvendelse af notifikationsproceduren i forbindelse med "bedre lovgivning" og gensidig anerkendelse

I sin meddelelse *Bedre regulering til gavn for vækst og beskæftigelse i Den Europæiske Union*¹⁵ fremhævede Kommissionen, at den forebyggende kontrolmekanisme i direktivet om gennemsigtighed i det indre marked bidrager til at forbedre kvaliteten af den nationale lovgivning vedrørende produkter og informationssamfundstjenester. Samarbejdet mellem Kommissionen og medlemsstaterne i forbindelse med notifikationsproceduren har til formål at sikre klarere lovgivningsmæssige rammer for de erhvervsdrivende.

Direktivet om gennemsigtighed i det indre marked bidrager også til bedre gensidig anerkendelse. Princippet om gensidig anerkendelse, som udspringer af EU-Domstolens praksis om artikel 34-36 i TEUF, sikrer markedsadgang for varer, der ikke eller kun delvis er omfattet af EU's harmoniseringslovgivning. Dette princip sikrer, at varer, der markedsføres lovligt i en medlemsstat, i princippet kan sælges i en anden. Vurderingen af nationale bestemmelser inden deres vedtagelse bidrager til at minimere risikoen for, at disse regler skaber uberettigede reguleringsmæssige handelshindringer, navnlig i lyset af princippet om gensidig anerkendelse. Dette er muligt, da Kommissionen kan: i) rette teksten til bestemmelserne om det indre marked i de udkast, der er notificeret af medlemsstaterne i henhold til proceduren i direktivet om gennemsigtighed i det indre marked og ii) henstille til medlemsstaterne, at de indsætter klausulen om det indre marked i de notificerede udkast til nationale foranstaltninger, når denne mangler i de pågældende udkast.

2. ANVENDELSE AF NOTIFIKATIONSPROCEDUREN

2.1 Effektivitet: generel oversigt

► Omfanget af notifikationer og relevante sektorer

Fra 2016 til 2020 modtog Kommissionen 3 553 notifikationer (700 i 2016, 676 i 2017, 666 i 2018, 657 i 2019 og 854 i 2020)¹⁶.

Der er konstateret markante forskelle i antallet af notifikationer blandt medlemsstaterne, idet nogle i gennemsnit giver mere end 50 notifikationer om året, mens andre giver mindre end ti notifikationer om året (se bilag 3.2). Selv om denne forskel delvis kan forklares med henvisning til den måde, hvorpå statsapparatet er opbygget i de forskellige lande (f.eks.

¹³ Se syvende betragtning til direktivet om gennemsigtighed i det indre marked.

¹⁴ <http://ec.europa.eu/growth/tools-databases/tris/da/>

¹⁵ Jf. fodnote 2 ovenfor.

¹⁶ Se bilag 3.1. Disse tal omfatter ikke notifikationer fra EFTA-lande, der har undertegnet EØS-aftalen (Norge, Liechtenstein og Island), eller notifikationer fra Tyrkiet eller Schweiz. I rapporteringsperioden modtog Kommissionen 232 notifikationer fra disse lande (124 fra EFTA/EØS-lande, 74 fra Tyrkiet og 34 fra Schweiz). Se bilag 4 for yderligere oplysninger om disse notifikationer.

tilstedeværelsen af regionale/lokale myndigheder med reguleringsbeføjelser), manglende kendskab eller en højere/lavere grad af reguleringsaktivitet, gav denne store forskel anledning til tvivl om, hvorvidt notifikationsforpligtelserne er blevet overholdt fuldt ud. En analyse viste, at næsten alle medlemsstater i 2017, 2018 og 2019 ikke foretog notifikation eller fornyet notifikation om udkast til tekniske forskrifter. Langt de fleste medlemsstater havde dog et relativt lavt antal ikke-notificerede udkast, svarende til eller under ti årligt.

Der ses en sammenhæng mellem medlemsstaternes størrelse og antallet af notifikationer i bilag 3.2 (tabel 1), idet de største medlemsstater generelt giver flere notifikationer end mellemstore og små medlemsstater. Dette kan til dels forklares med et større antal regionale og lokale myndigheder, der har pligt til at notificere deres udkast til tekniske forskrifter. Dette er imidlertid ikke altid tilfældet. I nogle tilfælde foretog mellemstore medlemsstater f.eks. flere notifikationer end visse større medlemsstater, og større medlemsstater med en centraliseret struktur foretog flere notifikationer end medlemsstater med en decentraliseret struktur.

Som i den foregående rapporteringsperiode vedrørte det højeste antal notifikationer i perioden 2016-2020 bygge- og anlægssektoren efterfulgt af notifikationer på området for landbrugsprodukter, fiskeri, akvakultur og andre fødevarer.

Der blev også indgivet adskillige notifikationer inden for **informationssamfundstjenester**, inden for **miljøsektoren og den kemiske sektor** (hovedsagelig om emballage og emballageaffald, plastprodukter, gødningstoffer, plantebeskyttelsesmidler, der indeholder glyphosat eller neonicotinoider, emissionsstandarder, kosmetiske produkter indeholdende mikroplast) og **transport** (f.eks. om elektriske køretøjer, særligt udstyr til personbiler og taxaer, snescootere, e-scootere, skibe og fritidsfartøjer samt droner) (se bilag 3.3).

► **Problemstillinger, som Kommissionen har behandlet i sine reaktioner**

Hvad angår de **ikkeharmoniserede områder**, dvs. de områder, hvor nationale foranstaltninger i mangel af afledt ret er underlagt overholdelse af artikel 34-36 (fri bevægelighed for varer) og 49 og 56 (etableringsretten og fri udveksling af tjenesteydelser i forbindelse med informationssamfundet) i TEUF, ønskede Kommissionen med sine reaktioner at henlede medlemsstaternes opmærksomhed på potentielle uberettigede handelshindringer efter at have vurderet nødvendigheden og proportionaliteten af foranstaltningen i overensstemmelse med EU-Domstolens praksis.

Når nationale foranstaltninger helt eller delvist var omfattet af **harmoniserede områder**, skulle reaktionerne sikre, at de nationale foranstaltninger var forenelige med den afledte EU-ret.

- I 2016-2020 indgav medlemsstaterne notifikationer om 765 udkast til tekniske forskrifter på **bygge- og anlægsområdet** (131 i 2016, 181 i 2017, 139 i 2018, 158 i 2019 og 156 i 2020¹⁷). Disse udkast vedrørte alle typer af byggevarer, herunder bro- og betonvejskonstruktioner, saddeltagbeklædning til bygninger, brandbekæmpelses- og redningsudstyr, varmeisolering, syntetiske fyldmaterialer, betonkonstruktioner, elektriske installationer på og i betonkonstruktioner og metalliske materialer, der er i kontakt med drikkevand.

Kommissionen undersøgte især udkast til tekniske forskrifter med supplerende tekniske krav og krav om test af byggevarer, der hindrer den frie bevægelighed for produkter, der er mærket med CE-mærket. De notificerede udkast blev hovedsagelig

¹⁷ Se bilag 3.3.

undersøgt i henhold til forordning (EU) nr. 305/2011 om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer¹⁸.

Kommissionen undersøgte et udkast til lovgivning om forbud mod installation af oliefyr og naturgasfyr i nye bygninger bortset fra fyr, der udelukkende anvender vedvarende energi. Det notificerede udkast blev undersøgt på grundlag af direktiv 2009/142/EF om gasapparater (gasapparatdirektivet)¹⁹ og direktiv 92/42/EØF om krav til virkningsgrad i nye varmtvandskedler, der anvender flydende eller luftformigt brændsel²⁰.

Tekniske forskrifter vedrørende bygningers energieffektivitet blev vurderet i henhold til direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet²¹, direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne²² og direktiv 2009/125/EF om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter²³.

Kommissionen undersøgte også udkast til lovgivning om krav til motorvejskommunikationsudstyr. Det pågældende udkast blev undersøgt i henhold til direktiv 1999/5/EF²⁴, 2006/95/EF²⁵ og 2004/108/EF²⁶.

- På området for **landbrugsprodukter, fiskeri, akvakultur og andre fødevarer** indgav medlemsstaterne fra 2016 til 2020 notifikation om 693 udkast til tekniske forskrifter (145 i 2016, 106 i 2017, 146 i 2018, 161 i 2019 og 135 i 2020²⁷). De områder, der var omfattet af disse udkast, omfattede bl.a. materialer, der kommer i berøring med fødevarer, energidrikke, transfedtsyrer i fødevarer, vin og spiritus, kvalitetsmærker på fødevarer, dyrevelfærd og markedsføring af pelsprodukter.

Nogle medlemsstater indgav notifikationer vedrørende udkast til forskrifter om etablering af mærker, som forbinder et produkts kvalitet med dets oprindelse. Disse notifikationer blev undersøgt i henhold til traktatens bestemmelser om den frie bevægelighed for varer og forordning (EU) nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer²⁸.

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 305/2011 af 9. marts 2011 om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer og om ophævelse af Rådets direktiv 89/106/EØF (EUT L 88 af 4.4.2011, s. 5).

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/142/EF af 30. november 2009 om gasapparater (EUT L 330 af 16.12.2009, s. 10).

²⁰ Rådets direktiv 92/42/EØF af 21. maj 1992 om krav til virkningsgrad i nye varmtvandskedler, der anvender flydende eller luftformigt brændsel (EFT L 167 af 22.6.1992, s. 17).

²¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1).

²² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (EUT L 153 af 18.6.2010, s. 13).

²³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter (EUT L 285 af 31.10.2009, s. 10).

²⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/5/EF af 9. marts 1999 om radio- og teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse (EFT L 91 af 7.4.1999, s. 10).

²⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/95/EF af 12. december 2006 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser (EUT L 374 af 27.12.2006, s. 10).

²⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/108/EF af 15. december 2004 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet (EUT L 390 af 31.12.2004, s. 24).
²⁷ Se bilag 3.3.

²⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1).

I den omhandlede periode undersøgte Kommissionen notifikationer om fødevarehygiejne og afgav udførlige udtalelser og bemærkninger om deres overensstemmelse med forordning (EF) nr. 852/2004 om fødevarehygiejne²⁹, forordning (EF) nr. 853/2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer³⁰ og forordning (EF) nr. 854/2004 om særlige bestemmelser for tilrettelæggelsen af den offentlige kontrol af animalske produkter til konsum³¹.

Andre notifikationer vedrørte mærkningen af fødevarer. Kommissionen vurderede deres forenelighed med forordning (EU) nr. 1169/2011 om fødevareinformation til forbrugerne³², især med bestemmelserne om næringsdeklARATIONER eller andre sektorspecifikke bestemmelser om forbrugeroplysning³³.

- Inden for **sektoren for informationssamfundstjenester** indgav medlemsstaterne notifikationer om 255 foranstaltninger (58 i 2016, 43 i 2017, 34 i 2018, 57 i 2019 og 63 i 2020³⁴), hvoraf størstedelen af notifikationerne vedrørte udkast til lovgivning, der påvirker elektronisk handel, sociale medier og onlineplatformsoperatører, netneutralitet og mediepluralisme, falske nyheder og hadefuld tale online samt andre regler om informationssamfundstjenester, der er omfattet af direktiv 2000/31/EF ("e-handelsdirektivet")³⁵, og regler vedrørende audiovisuelle medietjenester, der er omfattet af direktiv (EU) 2018/1808 (det reviderede direktiv om audiovisuelle medietjenester)³⁶.

²⁹ Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EF) nr. 852/2004 af 29. april 2004 om fødevarehygiejne (EUT L 139 af 30.4.2004, s. 1).

³⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer (EUT L 139 af 30.4.2004, s. 55).

³¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 af 29. april 2004 om særlige bestemmelser for tilrettelæggelsen af den offentlige kontrol af animalske produkter til konsum (EUT L 139 af 30.4.2004, s. 206). Forordning (EF) nr. 854/2004 blev ophævet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/625 af 15. marts 2017 om offentlig kontrol og andre officielle aktiviteter med henblik på at sikre anvendelsen af fødevare- og foderlovgivningen og reglerne for dyresundhed og dyrevelfærd, plantesundhed og plantebeskyttelsesmidler, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001, (EF) nr. 396/2005, (EF) nr. 1069/2009, (EF) nr. 1107/2009, (EU) nr. 1151/2012, (EU) nr. 652/2014, (EU) 2016/429 og (EU) 2016/2031. Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 og (EF) nr. 1099/2009 og Rådets direktiv 98/58/EF, 1999/74/EF, 2007/43/EF, 2008/119/EF og 2008/120/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 og (EF) nr. 882/2004, Rådets direktiv 89/608/EØF, 89/662/EØF, 90/425/EØF, 91/496/EØF, 96/23/EF, 96/93/EF og 97/78/EF og Rådets afgørelse 92/438/EØF (forordningen om offentlig kontrol) (EUT L 95 af 7.4.2017, s. 1).

³² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 af 25. oktober 2011 om fødevareinformation til forbrugerne, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 og om ophævelse af Kommissionens direktiv 87/250/EØF, Rådets direktiv 90/496/EØF, Kommissionens direktiv 1999/10/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF, Kommissionens direktiv 2002/67/EF og 2008/5/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 608/2004 (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 18).

³³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1379/2013 af 11. december 2013 om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 1).

³⁴ Se bilag 3.3.

³⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked ("direktivet om elektronisk handel") (EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1).

³⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1808 af 14. november 2018 om ændring af direktiv 2010/13/EU om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) i betragtning af de ændrede markedsforhold (EUT L 303 af 28.11.2018, s. 69).

Kommissionen reagerede i forbindelse med andre notifikationer om udkast til foranstaltninger vedrørende regler for informationssamfundstjenester med fokus på elektronisk identifikation og tillidstjenester, der er omfattet af forordning (EU) nr. 910/2014 ("eIDAS-forordningen")³⁷, og fri udveksling af andre data end personoplysninger som reguleret i forordning (EU) 2018/1807³⁸. Der var også notifikationer om digital databeskyttelse, cybersikkerhed, datalagring, elektronisk fakturering, ophavsret, telekommunikation og elektronisk kommunikation (herunder 5 G), et sikrere internet for børn, e-bøger, onlinespil og i flere tilfælde udtrykkeligt eller accessorisk knyttet til den frie bevægelighed for tjenesteydelser og etableringsfriheden (artikel 49 og 56 i TEUF samt servicedirektivet³⁹), til forbrugerrettigheder i henhold til direktiv 2011/83/EU⁴⁰, til beskyttelse af personoplysninger i henhold til den generelle forordning (EU) 2016/679 om databeskyttelse⁴¹ og til ytringsfriheden og friheden til at oprette og drive egen virksomhed som nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

- I sektoren for **kemikalier** modtog Kommissionen 167 notifikationer (32 i 2016, 32 i 2017, 28 i 2018, 27 i 2019 og 48 i 2020⁴²) om områder som biocidholdige produkter, plantebeskyttelsesmidler og produkter, der er omfattet af forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH)⁴³, der hovedsagelig blev undersøgt i henhold til forordningen om biocidholdige produkter⁴⁴, forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler⁴⁵ og REACH.
- I **miljøsektoren** undersøgte Kommissionen 206 udkast til foranstaltninger (55 i 2016, 39 i 2017, 28 i 2018, 33 i 2019 og 51 i 2020⁴⁶). Nogle notificerede udkast omhandlede emballageaffald og plastprodukter til engangsbrug og medførte problemer med foreneligheden med direktiv 94/62/EF om emballage og

³⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 73).

³⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1807 af 14. november 2018 om en ramme for fri udveksling af andre data end personoplysninger i Den Europæiske Union (EUT L 303 af 28.11.2018, s. 59).

³⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36).

⁴⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 64).

⁴¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

⁴² Se bilag 3.3.

⁴³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1).

⁴⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter (EUT L 167 af 27.6.2012, s. 1).

⁴⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1).

⁴⁶ Se bilag 3.3.

emballageaffald⁴⁷ (f.eks. med hensyn til kravene om forbud mod letvægtsplastbæreposer) og direktiv (EU) 2019/904 om reduktion af visse plastprodukters miljøpåvirkning⁴⁸ (f.eks. med hensyn til definitionerne af "plast").

Notifikationsproceduren gjorde det også muligt for Kommissionen at gribe ind over for sektorer, hvor en harmonisering på EU-plan var planlagt eller i gang, og den forhindrede således medlemsstaterne i at indføre divergerende nationale foranstaltninger. I henhold til artikel 6, stk. 3 og 4, i direktivet om gennemsigtighed i det indre marked anmodede Kommissionen de notificerende medlemsstater om at udsætte vedtagelsen af det notificerede udkast til tekniske forskrifter i 12 måneder regnet fra datoen for notifikationen på området for økologisk produktion af planter, dyr og akvakulturprodukter og fødevarer (notifikation 2018/190/BG), økologisk produktion af kaninkød (notifikation 2018/219/E), vagtler til økologiske slagtekyllinger (notifikation 2018/666/F) og engangsplastprodukter (notifikation 2018/665/B og 2019/9/UK).

► Positive eksempler på virkningen af direktivet om gennemsigtighed i det indre marked

I rapporteringsperioden viste direktivet om gennemsigtighed i det indre marked sig at være effektivt i mange tilfælde, da de nationale myndigheder omformulerede de notificerede udkast i overensstemmelse med Kommissionens henstillinger eller trak dem tilbage. Et eksempel herpå var notifikationen om et dekretudkast, der forpligtede bilister bosiddende i Italien, og som transporterer børn under fire år, til at anvende særlige alarmsystemer, som skal forhindre, at mindreårige efterlades alene i køretøjer. I sin udførlige udtalelse påpegede Kommissionen, at flere af kravene i det notificerede udkast var i strid med EU's harmoniseringsregler og med den frie bevægelighed for varer (artikel 34-36 i TEUF). Dette skyldtes manglende dokumentation for: i) kravets forholdsmæssighed vedrørende proceduren for forudgående godkendelse af påmindelsesalarmer til bilsæder, der er lovligt fremstillet i andre medlemsstater og ii) forpligtelsen til at udstyre disse enheder med et automatisk kommunikationssystem til afsendelse af meddelelser eller opkald via trådløse mobilkommunikationsnet til mindst tre forskellige telefonnumre. Kommissionen fremhævede, at "proceduren for forudgående godkendelse", der forpligter "godkendte organer" til at ansøge om anerkendelse hos det italienske generaldirektorat for motorkøretøjer, kan være i strid med princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for Unionen (artikel 56 i TEUF). De italienske myndigheder omarbejdede den foreslåede dekret i overensstemmelse med Kommissionens bemærkninger, samtidig med at de sikrede, at det notificerede udkast til foranstaltning kunne opfylde målet om børns sikkerhed.

Tilsvarende modtog Kommissionen i 2016, 2017 og 2018 flere notifikationer om ubemandede luftfartøjers (droner) egenskaber og udstyr. I sine reaktioner mindede Kommissionen om den igangværende harmoniseringsproces på EU-plan og opfordrede de berørte medlemsstater til at samarbejde om at etablere en EU-lovramme for ubemandede luftfartøjer, som ville sikre et højt sikkerhedsniveau i forbindelse med driften af sådanne luftfartøjer og gøre det muligt at håndtere de dermed forbundne risici vedrørende sikkerhed, beskyttelse af privatlivets fred og personoplysninger. De berørte medlemsstater efterkom Kommissionens henstillinger som udtrykt i bemærkningerne og de udførlige udtalelser eller trak de notificerede udkast tilbage⁴⁹.

⁴⁷ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald (EFT L 365 af 31.12.1994, s. 10).

⁴⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/904 af 5. juni 2019 om reduktion af visse plastprodukters miljøpåvirkning (EUT L 155 af 12.6.2019, s. 1).

⁴⁹ Se bilag 3.9 for yderligere eksempler.

I 2020 vedtog eller forberedte nogle medlemsstater i begyndelsen af covid-19-pandemien nationale foranstaltninger, der kunne påvirke den fri omsætning af personlige værnemidler såsom beskyttelsesbriller, mundbind, handsker, kirurgiske overalls og kitler, samt den fri omsætning af lægemidler. Indførelsen af denne type nationale foranstaltninger indebar en risiko for, at sådanne nødvendighedsvarer blev forhindret i at nå ud til dem, der havde størst brug for dem, navnlig sundhedspersonale, indsatshold og patienter i de berørte områder i hele Europa. Dette førte til dominoeffekter, hvor nogle medlemsstater traf foranstaltninger for at afbøde virkningerne af foranstaltninger truffet af andre medlemsstater. Inden for kort tid spredte restriktionerne sig til et stigende udvalg af produkter — i første omgang personlige værnemidler og sidenhen også lægemidler. Sådanne foranstaltninger forstyrrede logistik- og distributionskæderne og fremmede lageropbygning i forsyningskæden. I sidste ende genindførte sådanne foranstaltninger de indre grænser på et tidspunkt, hvor behovet for solidaritet mellem medlemsstaterne var størst. Kommissionen opfordrede medlemsstaterne til at indgive notifikationer om sådanne foranstaltninger via direktivet om gennemsigtighed i det indre marked og gav vejledning i, hvordan dette gøres. De foranstaltninger, som Kommissionen modtog notifikation om, blev vurderet som højt prioriterede tilfælde, og Kommissionen støttede medlemsstaterne i at korrigere de foranstaltninger, der kunne have hindret den fri omsætning af nødvendighedsvarer i det indre marked⁵⁰. Erfaringerne fra covid-19-pandemien viste relevansen af procedurerne i direktivet om gennemsigtighed i det indre marked, herunder hasteproceduren (jf. punkt 2.2), samtidig med at de også gav nyttige erfaringer med henblik på den fremtidige håndtering af negative virkninger for det indre marked forårsaget af nødsituationer. I de tilfælde, hvor foranstaltningerne blev anmeldt efter deres vedtagelse, som det var tilfældet med ca. 150 covid-19-relaterede meddelelser i 2020, betød direktivets notifikationsmekanisme, at fordelene ved information og peer review stadig kunne udnyttes under krisen takket være TRIS-kommunikationsplatformen, hvor medlemsstaterne kunne få kendskab til de covid-19-foranstaltninger, som andre medlemsstater havde vedtaget.

► **De hindringer, der oftest er fjernet**

Et af formålene med direktivet om gennemsigtighed i det indre marked er at afdække områder, hvor der opstår tilbagevendende hindringer for den frie bevægelighed for varer og den frie udveksling af informationssamfundstjenester, og som følge heraf at identificere behovet for at gribe ind med harmoniseringsforanstaltninger, der har til formål at sikre et mere velfungerende indre marked⁵¹. I den omhandlede periode identificerede Kommissionen flere tilbagevendende hindringer i de notificerede udkast til foranstaltninger. Disse omfattede en manglende klausul om det indre marked, vildledende og uklare bestemmelser, der kunne være blevet fortolket og anvendt som markedsrestriktioner eller gentagelse af bestemmelser i EU-forordninger, spørgsmålet om obligatoriske standarder og yderligere prøvningsmetoder⁵².

► **Reaktioner**

Direktivet om gennemsigtighed i det indre marked giver mulighed for en formel og struktureret udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og Kommissionen og blandt medlemsstaterne, når de vurderer de notificerede udkast. Omfanget af denne udveksling af oplysninger viser sig ved det store antal reaktioner, som Kommissionen og medlemsstaterne har haft på notifikationerne, og ved svarene fra de medlemsstater, der har indgivet notifikationer, og den efterfølgende udveksling af meddelelser (se bilag 3.4, 3.5, 3.6 og 3.8).

⁵⁰ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Den Europæiske Centralbank, Den Europæiske Investeringsbank og Eurogruppen — *En koordineret økonomisk reaktion på covid-19-udbruddet* (COM (2020) 112).

⁵¹ Se 15. betragtning til direktivet om gennemsigtighed i det indre marked.

⁵² Se bilag 3.11 for yderligere oplysninger om de mest almindelige hindringer, der er fjernet.

Denne udveksling af oplysninger giver medlemsstaterne mulighed for at fastslå, i hvor høj grad de notificerede udkast stemmer overens med EU-lovgivningen. I rapporteringsperioden mødtes Kommissionen regelmæssigt på ekspertniveau med repræsentanter for medlemsstaterne for at afklare udestående spørgsmål, når det var nødvendigt, og den anmodede medlemsstaterne om supplerende oplysninger med henblik på at afklare anvendelsesområdet for de tekniske forskrifter, der er indgivet notifikation om.

I den omhandlede periode afgav Kommissionen 212 udførlige udtalelser (60 i 2016, 34 i 2017, 40 i 2018, 38 i 2019 og 40 i 2020), hvilket svarer til 5,9 % af det samlede antal udkast, som medlemsstaterne har indgivet notifikation om i rapporteringsperioden. Medlemsstaterne afgav 243 udførlige udtalelser (78 i 2016, 44 i 2017, 38 i 2018, 30 i 2019 og 53 i 2020). Ud af de 1 291 bemærkninger, der blev indgivet i rapporteringsperioden, indgav Kommissionen 816 (154 i 2016, 189 i 2017, 184 i 2018, 155 i 2019 og 134 i 2020) og medlemsstaterne 475 (118 i 2016, 74 i 2017, 77 i 2018, 64 i 2019 og 142 i 2020) (se bilag 3.4 og 3.6). I fem tilfælde opfordrede Kommissionen de berørte medlemsstater til at udsætte vedtagelsen af de pågældende tekniske forskrifter i et år regnet fra datoen for deres modtagelse, fordi der var bebudet eller iværksat EU-harmoniseringsarbejde på det område, der var omfattet af de notificerede udkast (se bilag 3.5).

Når man sektorvis ser på antallet af reaktioner (bemærkninger, udførlige udtalelser og Kommissionens beslutninger om at udskyde vedtagelsen af et udkast), som hver medlemsstat og Kommissionen har afgivet i rapporteringsperioden, får man yderligere indsigt i medlemsstaternes deltagelse i den dialog, der udløses af notifikationerne, og i de særlige interesser hos visse medlemsstater, hvis reaktioner er mere koncentreret inden for specifikke sektorer (jf. bilag 3.6, tabel 6). Italien, Spanien, Østrig og Polen er blandt de mest aktive medlemsstater. En analyse af reaktionerne pr. medlemsstat og efter sektor viser, at Østrig, Spanien og Italien har en særlig interesse for landbrugs-, fiskeri- og fødevarersektoren. De fleste af Kommissionens reaktioner vedrører bygge- og anlægssektoren og landbrugssektoren.

Takket være adgangen til alle notifikationer og de meddelelser, der er udvekslet inden for dialogerne, kan medlemsstaterne anvende direktivet om gennemsigtighed i det indre marked til at trække på deres partners idéer. Disse kan bruges til at løse fælles problemer vedrørende tekniske forskrifter og til at forstå, hvornår et udkast til teknisk forskrift kan være i strid med EU-retten.

2.2 *Anvendelse af hasteproceduren*

Medlemsstaterne kan anmode Kommissionen om at vurdere deres forslag om at anvende hasteproceduren i artikel 6, stk. 7, i direktivet om gennemsigtighed i det indre marked, hvis de for at reagere på en presserende og uforudsigelig situation er nødt til i løbet af meget kort tid at vedtage tekniske forskrifter og ikke har tid til at vente på status quo-perioden på tre måneder for at høre Kommissionen og de øvrige medlemsstater på forhånd. Hvis Kommissionen efter at have gennemgået de begrundelse, medlemsstaten har fremført, accepterer hasteproceduren, finder standstill-perioden på tre måneder ikke anvendelse, og foranstaltningen kan vedtages øjeblikkeligt⁵³. Det tager typisk Kommissionen flere arbejdsdage efter notifikationen at afgøre, om den accepterer den begrundelse, som den pågældende medlemsstat har fremført, og tillader den straks at vedtage de tekniske forskrifter.

Ud af i alt 3 553 notifikationer fremsatte medlemsstaterne 346 anmodninger om at anvende hasteproceduren på notificerede udkast (51 i 2016, 34 i 2017, 35 i 2018, 39 i 2019 og 187 i 2020)⁵⁴. Anvendelsen af hasteproceduren blev afvist i tilfælde, hvor begrundelsen ikke var tilstrækkeligt godtgjort eller var baseret på rent økonomiske årsager eller nationale

⁵³ Se bilag 1 for yderligere oplysninger om hasteproceduren.

⁵⁴ Se bilag 3.7.

administrative forsinkelser, samt i tilfælde, hvor der ikke var påvist presserende grunde. Hasteproceduren blev anset for at være berettiget i 283 tilfælde (41 i 2016, 28 i 2017, 21 i 2018, 29 i 2019 og 164 i 2020). Disse sager vedrørte navnlig psykotrope stoffer, kontrol af narkotika, bekæmpelse af terrorisme, skydevåben, infektion af bier, biocidholdige produkter, forbud mod sundhedsskadelige produkter, pyrotekniske artikler, lægemidler (kritiske lægemidler/stoffer, der er nødvendige til behandling af covid-19-patienter), værnemidler, masker, medicinsk udstyr og medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik, desinfektionsmidler og alkoholer, der er nødvendige for fremstillingen heraf (jf. bilag 3.7).

2.3 *Notifikation af "skattemæssige eller finansielle foranstaltninger"*

I henhold til direktivet om gennemsigtighed i det indre marked skal medlemsstaterne indgive notifikation om "skattemæssige og finansielle foranstaltninger", dvs. tekniske forskrifter til hvilke der er knyttet skattemæssige eller finansielle foranstaltninger, som påvirker forbruget af produkter eller tjenesteydelser ved at tilskynde til overholdelse af sådanne tekniske forskrifter. Det særlige ved sådanne foranstaltninger er, at status quo-perioden ikke finder anvendelse (artikel 7, stk. 4, i direktivet om gennemsigtighed i det indre marked).

I perioden 2016-2020 indgav medlemsstaterne notifikationer om 149 udkast til foranstaltninger som "skattemæssige eller finansielle foranstaltninger" (44 i 2016, 48 i 2017, 26 i 2018, 31 i 2019 og 45 i 2020)⁵⁵.

2.4 *Opfølgning på Kommissionens reaktioner*

I henhold til artikel 6, stk. 2, i direktivet om gennemsigtighed i det indre marked skal medlemsstaterne aflægge rapport om, hvordan de agter at reagere på en udførlig udtalelse.

Fra 2016 til 2020 var forholdet mellem antallet af reaktioner fra medlemsstaterne på Kommissionens udførlige udtalelser og antallet af udførlige udtalelser fra Kommissionen tilfredsstillende, men der er plads til forbedring (med et gennemsnit på 87 % i løbet af perioden). Tilfredsstillende svar fra medlemsstaterne tegnede sig i gennemsnit for 45 % af svarene (jf. bilag 3.8).

I den omhandlede periode trak medlemsstaterne 217⁵⁶ udkast til tekniske forskrifter tilbage. I 30 tilfælde (4 i 2016, 13 i 2017, 9 i 2018, 2 i 2019 og 2 i 2020) skete tilbagetrækningen efter vedtagelsen af en udførlig udtalelse fra Kommissionens side. Årsagerne til disse tilbagetrækninger omfattede: i) den pågældende medlemsstats foretagelse af væsentlige ændringer i udkastet til teknisk forskrift, som krævede en ny notifikation (direktivets artikel 5, stk. 1) og ii) de nationale myndigheders simple beslutning om ikke at gå videre med vedtagelsen af udkastet til teknisk forskrift. For andre notificerede udkast til tekniske forskrifter er dialogen stadig i gang.

2.5 *Opfølgning på notifikationsproceduren*

I de tilfælde, hvor de potentielle overtrædelser af EU's lovgivning om det indre marked ikke fuldt ud blev håndteret ved hjælp af notifikationsproceduren, gennemførte Kommissionen yderligere undersøgelser (f.eks. af plantebeskyttelsesmidler, elektroniske cigaretter og tobak). Kommissionen gennemførte også undersøgelser af medlemsstaternes påståede overtrædelser af notifikationsforpligtelsen, f.eks. i forbindelse med regler om taxametre, glasflasker til vin og spiritus, reklameudstyr, affald, spil, spillemaskiner, emissioner af fluorholdige drivhusgasser, plasticprodukter, møbler, deleøkonomi osv. I sådanne tilfælde underrettede Kommissionen det berørte nationale kontaktpunkt for direktivet om gennemsigtighed i det

⁵⁵ Se bilag 1 for yderligere oplysninger om "finanspolitiske og finansielle foranstaltninger".

⁵⁶ Data ekstrapoleret den 14. juli 2021.

indre marked om konsekvenserne af at overtræde notifikationsforpligtelsen og mindede om pligten til at indgive notifikationer.

2.6 *Strukturerede udvekslinger med medlemsstaterne, EØS-EFTA-landene, Schweiz og Tyrkiet*

De regelmæssige møder i det stående udvalg for tekniske forskrifter gav anledning til en frugtbar udveksling af synspunkter om spørgsmål af almen interesse og om specifikke aspekter af notifikationsproceduren.

For så vidt angår notifikationsproceduren vedrørte drøftelserne i forbindelse med møderne i det stående udvalg for tekniske forskrifter navnlig:

- hasteproceduren i henhold til direktivet om gennemsigtighed i det indre marked
- aktindsigt i Kommissionens dokumenter og fortrolige notifikationer
- notifikationsproceduren for notifikationer fra Schweiz og EØS-lande
- medlemsstaternes forpligtelse til at meddele Kommissionen den endelige tekst til en notificeret teknisk forskrift
- udviklingen i EU-Domstolens praksis vedrørende direktivet om gennemsigtighed i det indre marked
- funktionen af one-stop-shop-mekanismen.

På grundlag af anmodninger fra medlemsstaterne eller på Kommissionens initiativ gav Kommissionen præsentationer i det stående udvalg for tekniske forskrifter for at skabe klarhed over nogle tilbagevendende hindringer eller nye EU-retsakter. Præsentationerne vedrørte:

- direktiv (EU) 2019/904 om reduktion af visse plastprodukters miljøpåvirkning
- notifikationsproceduren i henhold til servicedirektiv 2006/123/EF og forordning (EU) 2018/1807 om fri udveksling af andre data end personoplysninger i EU
- den generelle forordning (EU) 2016/679 om databeskyttelse
- trafikssikkerhedsdirektiverne 2014/45/EU⁵⁷, 2014/46/EU⁵⁸ og 2014/47/EU⁵⁹
- restriktioner for mikroperler på EU-plan
- direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald
- bestemmelsen om det indre marked og artikel 34-36 i TEUF.

Flere medlemsstater udvekslede deres bedste praksis for notifikationer i henhold til direktivet om gennemsigtighed i det indre marked med det stående udvalg.

Der blev også afholdt bilaterale møder i mange medlemsstater som led i missioner vedrørende "landeviden". Disse møder havde til formål at fokusere på de enkelte medlemsstaters specifikke behov for det indre marked ved hjælp af en direkte dialog mellem Kommissionen og de nationale myndigheder samt gennem møder med nationale interessenter. I den

⁵⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/45/EU af 3. april 2014 om periodisk teknisk kontrol med motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil og om ophævelse af direktiv 2009/40/EF (EUT L 127 af 29.4.2014, s. 51).

⁵⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/46/EU af 3. april 2014 om ændring af Rådets direktiv 1999/37/EF om registreringsdokumenter for motorkøretøjer (EUT L 127 af 29.4.2014, s. 129).

⁵⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/47/EU af 3. april 2014 om syn ved vejsiden af erhvervskøretøjer, der kører på Unionens område, og om ophævelse af direktiv 2000/30/EF (EUT L 127 af 29.4.2014, s. 134).

forbindelse besøgte Kommissionen flere EU-hovedstæder⁶⁰ og deltog i møder med medlemsstaternes myndigheder og nationale interessenter. De største problemer i forbindelse med gennemførelsen af direktivet om gennemsigtighed i det indre marked på nationalt plan, som blev identificeret under disse missioner, vedrører det lave notifikationsniveau (f.eks. i Rumænien, Litauen og Portugal), den administrative kapacitet (f.eks. i Bulgarien) eller koordineringsspørgsmål (f.eks. i Italien, Spanien og Tyskland) og de nationale myndigheders begrænsede kendskab til direktivet om gennemsigtighed i det indre marked.

I hele referenceperioden drøftede Kommissionen også anvendelsen af direktivet med medlemsstaterne på dialogmøderne om overholdelse, som afholdes i overensstemmelse med tilsagnet om strategien for det indre marked. Kommissionen afholdt også regelmæssigt tekniske ad hoc-seminarer for de nationale myndigheder, der er involveret i notifikationsproceduren.

Tyrkiet har forbedret sin deltagelse i notifikationsproceduren i løbet af referenceperioden.

2.7 Gennemsigtighed

2.7.1 Anmodninger om aktindsigt i dokumenter udstedt i henhold til direktivet om gennemsigtighed i det indre marked

Fra 2016 til 2020 modtog Kommissionen 531⁶¹ anmodninger om aktindsigt i dokumenter udstedt i forbindelse med direktivet om gennemsigtighed i det indre marked. De fleste anmodninger vedrørte udførlige udtalelser og bemærkninger fra Kommissionen. I overensstemmelse med den seneste udvikling i Domstolens praksis (se bilag 2, sag C-331/15 P, Frankrig mod Schlyter) blev de fleste dokumenter udleveret.

2.7.2 Interessenters deltagelse

Gennemsigtighed er en afgørende del af notifikationsproceduren. TRIS-webstedet, som er offentligt tilgængeligt, sikrer, at interessenterne hele tiden informeres om alle udkast til tekniske forskrifter, der er under udarbejdelse i medlemsstaterne, og at der finder en dialog sted mellem interessenter og Kommissionen takket være den funktion, der gør det muligt for interessenterne at indsende bidrag til udkast til tekniske forskrifter. Som allerede nævnt modtog Kommissionen mellem 2016 og 2020 1 618 bidrag via denne funktion. I referenceperioden begyndte Kommissionen også at oversætte de endelige tekster til de anmeldte foranstaltninger til alle EU-sprog. Oversættelserne af de endelige tekster er tilgængelige på TRIS-webstedet og giver yderligere gennemsigtighed.

TRIS-webstedets succes bekræftes af tal:

- Ved udgangen af 2020 var der 6 467 aktive abonnenter på TRIS-mailinglisten sammenlignet med 5 196 ved udgangen af 2015, hvilket er en stigning på 25 % i den femårige rapporteringsperiode.
- I den omhandlede periode blev der foretaget 871 744 søgninger via TRIS-webstedet (151 202 i 2016, 134 737 i 2017, 152 158 i 2018, 197 341 i 2019 og 236 306 i 2020) med et gennemsnit på 174 349 søgninger om året⁶².

⁶⁰ Kommissionen besøgte Bulgarien, Spanien, Polen, Rumænien, Italien, Frankrig, Tyskland, Portugal, Irland og Litauen.

⁶¹ Da det ikke var muligt at indkode referenceenheden hvad angår begæringer om aktindsigt i Kommissionens databaser i perioden 1.1.2018-1.10.2018 er tallene for denne periode baseret på en simulering, der anvender den gennemsnitlige procentdel af begæringer om aktindsigt i dokumenter, som er tildelt den enhed, der er ansvarlig for forvaltningen af direktivet om gennemsigtighed i det indre marked for årene 2016, 2017 og 2019.

⁶² Se bilag 5.

- Brugernes adgang til notifikationer steg også fra 1 203 299 tilfælde ved udgangen af 2015 til 7 394 991 ved udgangen af 2020, hvilket svarer til en specifik stigning på 514,6 % i hele referenceperioden 2016-2020 sammenlignet med udgangen af 2015.

3. KONKLUSION

I perioden 2016-2020 blev det igen bekræftet, at proceduren i direktivet om gennemsigtighed i det indre marked er effektiv med hensyn til gennemsigtighed, administrativt samarbejde og forebyggelse af tekniske hindringer på det indre marked. Notifikationsprocedurens fokus på forebyggelse og netværk har mindsket risikoen for, at nationale reguleringsaktiviteter kan skabe tekniske hindringer for den frie bevægelighed for varer og informationssamfundstjenester. I den forbindelse viser styrkelsen af medlemsstaternes deltagelse i proceduren i direktivet om gennemsigtighed i det indre marked — både hvad angår notifikationer og reaktioner på udkast, som andre medlemsstater har indgivet notifikation om — det fælles ejerskab af det indre marked, som er et centralt mål for Kommissionen. I 2020 sikrede proceduren i direktivet om gennemsigtighed i det indre marked under covid-19-pandemien, at det primære mål om at beskytte sundheden og menneskers liv blev forfulgt med nationale foranstaltninger i overensstemmelse med reglerne for det indre marked. Direktivet og dets notifikationssystem støttede medlemsstaterne i denne henseende ved at sikre gennemsigtighed, synergier og i sidste ende europæisk solidaritet.

Direktivets betydning kommer til udtryk i interessenternes voksende interesse for notifikationsproceduren og antallet af bidrag fra dem via TRIS-webstedet i referenceperioden. Denne stigende interesse afspejler bestræbelserne på at forbedre TRIS-webstedets gennemsigtighed og effektivitet.

Notifikationsproceduren har også bekræftet, at den er nyttig med hensyn til at give mulighed for at identificere områder, hvor der er behov for yderligere harmonisering på EU-plan, såsom harmonisering af emballagemærkning med henblik på bortskaffelse af affald. Der vil fortsat blive gjort en indsats for at sikre klare retlige rammer for de økonomiske aktører med henblik på at forbedre de europæiske virksomheders konkurrenceevne i og uden for EU, samtidig med at der tages hensyn til forbindelserne mellem notifikationsproceduren og den procedure, der er fastsat i aftalen om tekniske handelshindringer inden for rammerne af Verdenshandelsorganisationen (WTO)⁶³.

De erfaringer, som er indhøstet de seneste år, er afgørende for at opbygge dette forbedrede landskab for gennemførelsen af direktivet om gennemsigtighed i det indre marked. For at udnytte direktivets fulde potentiale vil Kommissionen fortsat tilskynde medlemsstaterne til at deltage både med hensyn til at indgive notifikationer om nationale udkast til tekniske forskrifter og at reagere på udkast, som andre medlemsstater har indgivet notifikation om. Kommissionen vil i sine reaktioner lægge særlig vægt på spørgsmål af væsentlig betydning for det indre marked og på spørgsmål, der navnlig tjener til effektivt at tackle flaskehalse, der er identificeret i forbindelse med genopretningen og den grønne og den digitale omstilling. Dette større fokus vil også føre til en passende opfølgning på Kommissionens reaktioner, således at der træffes effektive foranstaltninger for at forhindre, at der indføres potentielle hindringer.

⁶³ I den pågældende periode markerede EU-medlemsstaterne, de EFTA-medlemsstater, der har undertegnet EØS-aftalen, Schweiz og Tyrkiet 363 notifikationer i TRIS-databasen som værende underlagt anmeldelse til WTO i henhold til aftalen om tekniske handelshindringer.